

en begrænsning, forsåvidt angår tilskuddet til det enkelte plejehjem. Det foreslås derfor, at tilskuddet for det enkelte plejehjem aldrig kan udgøre mere end 40 pct. af det beløb, hvormed udgiften overstiger den i henhold til folkeforsikringsloven fastsatte refusionstakst. Det fornævnte udvalg er i sin betænkning gået ind for, at grænsen for det enkelte hjemms tilskud skulle fastsættes til 75 pct. Det er imidlertid fundet rigtigt at gøre denne grænse mere snæver, dels for bedre at opnå en lighed af udgifterne mellem staten og kommunerne, dels for i højere grad at gøre udligningsfondens tilskud gradueret i forhold til de enkelte hjemms plejedagsudgift.

Ændringen i folkeforsikringsloven går ud på, at bestemmelserne i denne lovs § 54, der i sin nuværende form alene vedrører beboere på alderdomshjem, men som dog har fundet analog anvendelse på plejehjem for kronisk syge, herefter også vedrører tilfælde af kronisk syges indlæggelse på offentlige plejehjem eller på private plejehjem, med hvilke det offentlige har afsluttet overenskomst.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

ad forsorgslovens § 32.

1. pkt. svarer med en redaktionel ændring til første led i nugældende § 32. 2. pkt. åbner adgang til på plejehjem for kronisk syge at optage sådanne kronisk syge børn, der kan henføres til den gruppe kronisk syge, der bør have adgang til optagelse på plejehjem. 3. pkt. svarer til andet led i nugældende § 32.

ad forsorgslovens § 34.

Der er tale om en redaktionel ændring.

ad forsorgslovens § 39.

Bestemmelsen tilsigter at give mere smidige regler for oprettelse af plejehjem. Alt efter behovet for plejehjem indenfor de forskellige områder af landet vil der kunne oprettes plejehjem omfattende en hel amtsrådsreds med dertil knyttede købstæder, en del af amtsråds kredsen, en købstad alene o. s. v. Ligeledes gives der adgang til, at f. eks. en købstad, der opretter et plejehjem, slutter overenskomst med de omliggende sognekommuner om modtagelse af patienter fra disse. Som hidtil kan flere amter slutte overenskomst om oprettelse af et fælles plejehjem, navnlig med henblik på modtagelse af kronisk syge, der kræver særlig behandling, men det er — modsat hidtil — ikke fundet nødvendigt at kræve, at en sådan ordning godkendes af socialministeren.

I stk. 2 gives der adgang for kommunerne til at indgå overenskomst med private plejehjem om modtagelse af kronisk syge. Herved vil det blive muligt i højere grad at drage nytte af de bestræbelser, der indenfor dette forsorgsområde gøres fra privat side.

Stk. 3 svarer til den gældende § 39, stk. 1, sidste pkt., idet det fremdeles ikke er fundet påkrævet eller hensigtsmæssigt at pålægge amterne m. fl. en egentlig pligt på dette område, jfr. herved betænkningen side 16.

Stk. 4, 1. pkt., fastsætter, hvilke personer plejehjemmene er beregnet på at modtage. Bestemmelsen afviger noget fra den hidtil gældende bestemmelse i § 39, stk. 2. I udvalgets betænkning side 8—9 er der fremsat nogle betragtninger vedrørende den nærmere afgrænsning af denne persongruppe.

Med hensyn til bestemmelserne i § 39, stk. 4, 2. og 3. pkt. skal der henvises til udvalgets betænkning side 15—16.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at udvalget i sin betænkning endvidere har foreslået, at kronisk syge under aldersrentalderen i enkelte tilfælde skulle kunne optages på alderdomshjem. Da det imidlertid må antages, at kun et fåtal af alderdomshjem vil opfylde de krav, der navnlig med hensyn til personale bør stilles til plejehjem, har man ikke ment at burde medtage denne regel.

Stk. 5 svarer til den hidtidige bestemmelse i § 39, stk. 3, dog at det er fundet rigtigst, at der ikke er adgang til at optage patienter, der er lidende af tuberkulose, idet der for denne patientgruppe foreligger en særlig lovgivning, jfr. betænkningen side 9.

ad forsorgslovens § 43.

Under hensyn til de erfaringer, man i årene efter forsorgslovens vedtagelse har gjort vedrørende alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge, skønnes det rimeligt for at opnå en administrativ lettelse at henlægge godkendelse af reglementer såvel for alderdomshjem som for plejehjem for kronisk syge til amterne, og således at socialministeriet efter forhandling med sundhedsstyrelsen giver retningslinier for reglementernes indhold.

ad forsorgslovens § 73.

Efter den foreslåede ændring vil underskuddet, såfremt den indlæggende kommune er en købstad-kommune, Københavns kommune eller Frederiksberg kommune, være at afholde af denne.

Såfremt den indlæggende kommune er en sognekommune, har man ikke ment at burde opretholde den hidtil gældende regel, hvorefter amtskommu-